

Pars prima de vniuerso

ipsum quod qui non videt omnino obrutus
est et nec hominis nomine dignus est.

Conclusio premissorum.

Jam igitur satisfeci tibi in hoc quod vulga-
ribus et intellectu facillimis declarationibus
et probationibus destruxi vanitatem de duo-
bus principibus quod est error: nocissimum maniche-
orum quod omnis lex impugnat et sicut iam mani-
festum factum est tibi per me philosophie per illud
aliis viis destruit et iuxta illas multas hic
tibi posui possent et alia ad destructionem
huius erroris adduci quibus supersedeo motu
plexitatis adducam aut per errorem isto rationes
quod ipsos in hoc induxisse videtur respondere
eis ubi dignum aliquid responsione inueniero

Rationes adducuntur siue radices que
manicheos in errorem induxisse videntur.

Quod igitur primum est quod ex altero contra-
dictio non potest esse alterum malum. igitur
ex bono esse non potest. erit igitur ex
malo et quod res non currunt in infinitum videlicet
hoc malum sit de illo malo et illud ex tercio
et ita in infinitum erit igitur venire ad malum
quod non est ex alio. Sed neque est ex bono. quare
malum illud ex nullo est et ita est principium in se
et etiam principium malorum cum alia sint ex
ipso. **Amp.** aut aliquid est primum malum vi-
delicet aut quod non est aliud aut nullum quod si nul-
lum ascendit igitur res in infinitum. Jam ante de-
structa est infinitas causarum et declarat est sta-
reaz tibi per me in tractatu de primo principio
et de probationibus ac declarationibus quibus
stabilis esse illius et de viis quibus venit ad
ipsum. Si vero aliquid est primum malum cum illud
non possit esse ex bono erit ex necessitate prin-
cipium in se ut dixi et causa illorum malorum.

Amp. omne quod est malum aut est malum ex se
aut ex alio quod si nihil est malum ex se. erit igitur
omne quod est malum malum ex alio. et ita vel ex
alio quod est malum vel ex alio quod est ma-
lum. vel alio quod est bonum ex prima radice quam
primo posui. quare vnumquodque quod est ma-
lum erit malum ex alio quod est malum et ita redi-
bit ad infinitatem predictam vel fiet circulus aut
reflexio causarum vicius ut a. sit malum ex b. et
b sit malum ex a. Jam autem destruxi tibi cir-
culationem et reflexionem in eodem tractatu de
structione postquam non relinquitur dubitabo.
Quod si aliquid est malum essentialiter aut erit illi
principium aliud ex quo sit aut non. Si sit erit
igitur illud principium malum exposita radice.
et non erit minus malum. quare erit malum essen-
tialiter et ita redit ad id quod ante dixeram vi-
delicet quod aliquid erit malum essentialiter et prin-

cipium malorum. Eadem pene via est quod queris
videlicet omne quod est malum sit malum secundum substantiam aut
secundum participationem quod si omne quod est malum est
malum secundum participationem. quemadmodum
si diceret quoniam a est malum in habendo sem-
per participando b. et rursum b. est malum in habendo
vel participando c. et ita in infinitum. Jam erro-
rem istum meministi esse destructum ubi destru-
cta est infinitas causarum. Sicut se habet et de cir-
culatione vel reflectione. Alia autem via de-
clarabit hoc esse impossibile malum enim secundum
hanc intentionem erit habens malum et iterum
malum illud erit eiusdem intentionis vide-
licet habens malum aliud et sic in infinitum
quare malum non erit nisi habens in ipso infi-
nitates implicatum cum ei de malo habens
totum et solum extraxerit nihil erit residuum
Si ei aliquid erit residuum illud erit indu-
bitum malum aliquid. Sed in omni malo
intelligitur habens et aliud. Quare habens
non est totaliter extractum a malo cum ad-
huc sit in illo quod erat residuum. faciam autem
hoc clarius et dicam quod si malum est habens
maliciam siue participans erit malicia ex-
plicatione habitus malicie et malicia ha-
bita eodem modo erit habitus alterius malicie
quod similiter erit habitus tercie malicie et ita
in infinitum quare cum aggregauerit omnes
istas explicationes inuenies ex necessita-
te malicia habitus habitus habitus. et ita in
infinitum ita ut non occurrat cuius sit habi-
tus nisi alterius habitus et quoties ibi po-
nitis habitus intelligas genitum casus. Qua-
re secundum hoc malum erit infinitum et in ex-
plicabile et ideo in intelligibile et propter
hoc non potuit hoc nisi homo qui non in-
telligit seipsum. Tu autem scis ex aliis quia
hoc est vnum ex principibus prime philosophie
prime partis videlicet quod omne est intelli-
gibile esse. Scis etiam quod philosophia non consu-
lit erroribus hominum qui seipsum non in-
telligunt vel qui ponunt intelligibilia. Re-
uertatur igitur ad id in quo eram et dicam
quia impossibile est omne quod est malum
malum esse secundum participationem ex quo
erronei isti videntur sibi probasse quod aliquid
sit malum essentialiter siue secundum substan-
ciam.

**Destructio prime radices cui rationes
manicheorum maxime innituntur.**

Ecce igitur omnia que proposita sunt
facile est soluere vel potius dissol-
uere. Incipiam igitur a radice
cui rationes eorum maxime innituntur.